

طراحی مداخله آموزشی برای افزایش فعالیت فیزیکی دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی بر مبنای الگوی پریسید

فاطمه استیضاری* داود شجاعی‌زاده** داود مصطفایی*** محمد فرجبخش****

حکیمہ

زمینه و هدف: در گزارش سلامت مردم تا سال ۲۰۱۰ افزایش فعالیت فیزیکی جوانان، در صدر اولویت‌های بهداشتی قرار گرفته است. فعالیت فیزیکی یکی از اجزای سبک زندگی (lifestyle) می‌باشد. بی‌تحرکی و فعالیت فیزیکی ناکافی در کنار تغذیه نامناسب منجر به افزایش بیماری‌های مزمن به خصوص بیماری‌های قلبی و عروقی، دیابت، پوکی استخوان و غیره می‌شود. مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان تأثیر آموزش بر مبنای الگوی پریسید (PRECEDE) بر افزایش فعالیت فیزیکی در دانشآموزان دختر مقاطع راهنمایی انجام یافته است.

روش بررسی: این مطالعه نیمه تجربی، یک مداخله آموزشی است که در مورد رانش آموزان دختر مقطع راهنمایی شهر تنکابن در سال تحصیلی ۱۴۰۰ در دو گروه آزمون و شاهد (هر گروه ۳۰۰ نفر) انجام گرفت. ابزار جمع‌آوری اطلاعات شامل پرسشنامه اطلاعات شخصی، پرسشنامه بین‌المللی فعالیت فیزیکی (IPAQ) و پرسشنامه محقق ساخته مطابق با مرافق الگوی پریسید بود. برنامه آموزشی طبق الگوی پریسید اجرا شد و گروه آزمون، آموزش موردنظر را دریافت نمود. قبل از مداخله آموزشی و ۲ ماه پس از مداخله دو گروه پرسشنامه‌های مربوط را تکمیل کردند. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و STATA آزمون‌های Chi-Square، زمون آنالیز واریانس و رگرسیون موردن تجزیه و تحلیل قرار گرفت ($\alpha=0.05$).

یافته ها: پس از مداخله آموزشی، میانگین نمره عوامل مستعدکننده (آگاهی ۱۵ امتیاز، گرش ۵ امتیاز)، قدرکننده (بهبود مهارت ۱۵ امتیاز)، تقویتکننده (تشویق خانوار و معلمان) در زمینه فعالیت فیزیکی در کلاس های مهندسی نسبت به کوه شاهد، افراش، معنار، راشت (۰/۰۵٪) بود.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها کارایی و تأثیر سودمند مداخله آموزشی بر مبنای الگوی پریسید در افزایش فعالیت فنیزیک، در دانش آموزان را تأیید می‌کند.

نویسنده مسؤول: فاطمه استبصاری؛ مرکز تعالی خدمات بالینی دانشگاه علوم پزشکی شهریار بهشتی

e-mail:
fa_estebsari@yahoo.com

و از های کلیدی: الگوی پرسید، مداخله آموزشی؛ فعالیت فیزیکی

- دریافت مقاله: شهر یو، ماه ۱۳۸۸ - بذری ش، مقاله: بهمن ماه ۱۳۸۸

٤٩٣

در گزارش سلامت مردم تا سال ۲۰۱۰ افزایش فعالیت فیزیکی جوانان، در صدر اولویت‌های بهداشتی قرار گرفته است. فعالیت

فیزیکی یکی از اجزای سبک زندگی (lifestyle) می‌باشد. بی‌تحرکی و فعالیت فیزیکی ناکافی منجر به افزایش بیماری‌های مزمن قلبی و عروقی، دیابت، پوکی استخوان و غیره می‌شود (۱)، در حالی که فعالیت فیزیکی دارای اثرات حمایتی در مقابل بیماری‌های مزمن، افسردگی و اضطراب است. عادت کردن به سبک زندگی،

* کارشناس ارشد آموزش بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
 ** استاد گروه آموزش آرتوپریا سلامت دانشگاه بهداشت و نسبتی تحقیقات بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی تهران
 *** کارشناس ارشد مدیریت خدمات بهداشتی مرکز شهرداری تجریش
 **** استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

توسط Green و همکاران تدوین گردیده است. در این الگو عوامل مستعدکننده شامل آگاهی و نگرش است. این عوامل در فرد ایجاد انگیزه می‌نماید تا رفتار خود را تغییر دهد. عوامل قادرکننده شامل مهارت‌های شخصی و میزان استفاده از منابع و امکانات موجود می‌باشد. عوامل تقویتکننده شامل واکنش اطرافیان در مقابل رفتار فرد به صورت پاداش و تنبیه است (۶۵). کاربرد مؤثر الگوی پریسید در موضوعات بهداشتی متعدد به اثبات رسیده است (۷). هدف این مطالعه تعیین میزان تأثیر مداخله آموزشی طراحی شده بر اساس الگوی پریسید بر افزایش فعالیت فیزیکی در دانشآموزان دختر مقطع راهنمایی می‌باشد. بر این اساس میزان فعالیت فیزیکی و عوامل بالقوه مؤثر بر آن: آگاهی و نگرش دانشآموزان در زمینه فعالیت فیزیکی (مستعدکننده)، مهارت انجام فعالیت فیزیکی و میزان استفاده از منابع موجود (قادرکننده) و حمایت خانواده و معلمان (تقویتکننده) مورد بررسی قرار گرفته است.

روش بروزی

این مطالعه نیمه تجربی، یک مداخله آموزشی بر اساس الگوی پریسید می‌باشد که در پاییز ۸۷ در مورد ۶۰۰ دانشآموز دختر مقطع راهنمایی شهر تنکابن که به طور تصادفی به دو گروه ۳۰۰ نفری آزمون و شاهد تقسیم شدند، انجام پذیرفته است. ابتدا شهر به ۵ منطقه جغرافیایی با جمعیت دانشآموزی تقریباً مساوی تقسیم شد؛ در هر منطقه دو مدرسه (گروه آزمون و گروه شاهد) و در هر مدرسه مجموعاً ۶۰ نفر به طور تصادفی انتخاب

فعال برای حفظ سلامتی ضروری است. فعالیت‌های فیزیکی مثل قدم زدن تقریبی، بالا رفتن از پله‌ها، حرکات موزون و ورزش‌های خانگی، ورزش‌های شدید هوایی مانند دویدن، شناکردن، دوچرخه سواری و طناب بازی بهترین نوع ورزش برای سلامتی می‌باشدند (۲). طبق گزارش WHO بی‌تحرکی یکی از ۱۰ علت عمدۀ مرگ و ناتوانی است و بیش از ۲/۳٪ مرگ‌ها در هر سال به علت نداشتن فعالیت فیزیکی اتفاق می‌افتد (۳). امکانات و شیوه زندگی امروزی به خصوص در مناطق شهری (به واسطه وسائلی نظیر کامپیوتر، تلویزیون و غیره) سبب گردیده است که نوجوانان و جوانان رغبت کمتری به ورزش و فعالیت بدنی نشان دهند (۱). در زمینه مبارزه با بی‌تحرکی و انجام فعالیت فیزیکی مناسب که یکی از ارکان سبک زندگی سالم است، اقدامات ساده و مفرحی مثل پیاده‌روی مختصر، دوچرخه سواری، پیاده‌روی تا مدرسه و سوپر مارکت، استفاده از پله به جای آسانسور حداقل در زمان پایین آمدن، انجام ورزش‌های ساده کششی در حالی که فرد پشت میز نشسته و یا مشغول صحبت کردن با تلفن و تماسای تلویزیون می‌باشد، قابل انجام است (۴). یکی از روش‌های ترغیب جوانان به داشتن فعالیت فیزیکی بیشتر، اجرای برنامه‌های آموزشی می‌باشد. در این پژوهش از الگوی پریسید PRECEDE:Predisposing Reinforcing) Enabling Causes Educational (Diagnosis Evaluation آموزشی استفاده گردید. الگوی پریسید یک الگوی نظری مؤثر جهت شناسایی نیازها در آموزش بهداشت و ارتقای سلامت است که

امتیاز و نمی‌دانم ۱ امتیاز در نظر گرفته شد ب- ۸ سؤال نگرش در مقیاس لیکرت در ۵ طیف کاملاً مخالف (۱ امتیاز)، مخالف (۲ امتیاز)، بی‌نظر (۳ امتیاز)، موافق (۴ امتیاز)، کاملاً موافق (۵ امتیاز) که بر اساس حداقل و حداکثر امتیاز قابل کسب (به ترتیب ۸ و ۰). امتیاز کمتر از ۲۰ نگرش منفی و امتیاز بیشتر از ۲۰ نگرش مثبت در نظر گرفته شد. ج- سؤالات مربوط به مهارت دانش‌آموزان در انجام فعالیت فیزیکی، شامل مهارت تشکیل تیم گروه‌های همسال برای انجام ورزش، پیاده‌روی، مسابقات ورزشی با سه طبقه‌بندی مهارت بالا، متوسط و پایین و استفاده از منابع و امکانات که با گزینه‌های بله (۱ امتیاز مثبت) و خیر (یک امتیاز منفی) نمره‌گذاری شد. د- سؤالات مربوط به عوامل تقویت‌کننده شامل ۳ سؤال با مضمون تشویق و حمایت معلمان مدرسه و والدین دانش‌آموزان برای ترغیب و تشویق و یا عدم آن، به انجام فعالیت فیزیکی با گزینه‌های بله (۱ امتیاز مثبت) و خیر (۱ امتیاز منفی) تنظیم گردید. اطلاعات در ابتدای مطالعه و ۲ ماه بعد از اجرای مداخله جمع‌آوری شد. کل زمان مطالعه ۴ ماه بود. پرسشنامه توسط دانش‌آموزان در حضور محققان تکمیل گردید. به منظور سنجش روایی علمی پرسشنامه محقق ساخته (پرسشنامه سوم)، از روش روایی محتوا استفاده شد و پرسشنامه در اختیار اعضای هیأت علمی صاحب‌نظر در موضوع قرار گرفت و نظرات اصلاحی آنان اعمال گردید. برای پایایی پرسشنامه‌ها از روش محاسبه آلفای کرونباخ برای تعدادی معادل ۱۰٪ نمونه (۳۰ نفر) استفاده شد که این ضریب برای کلیه سؤالات ۷۸٪ بوده است.

گردیدند (از هر پایه تحصیلی در هر مدرسه ۲۰ نفر). ابزار جمع‌آوری اطلاعات شامل پرسشنامه بود: ۱- پرسشنامه اطلاعات جمعیت‌شناختی، حاوی سوالاتی در زمینه سن، پایه تحصیلی، شغل پدر و مادر، تحصیلات پدر و مادر، بعد خانوار و درآمد خانوار بود. ۲- برای سنجش میزان فعالیت فیزیکی دانش‌آموزان از پرسشنامه بین‌الملالی فعالیت فیزیکی (IPAQ: International Physical Activity Questionnaire) که برخی از مواد آن، طبق نظر اعضای هیأت علمی صاحب‌نظر در موضوع، با توجه به محتوای مطالعه اصلاح و تنظیم گردید، استفاده شد. این پرسشنامه حاوی ۱۰ سؤال بود و بر اساس مجموع میزان کالری صرف شده برای انجام فعالیت‌ها در طول ۲۴ ساعت، فعالیت دانش‌آموزان در سه گروه شدید، متوسط و خفیف دسته‌بندی شد. ۳- پرسشنامه دیگری بر اساس الگوی پریسید تنظیم شد که شامل داده‌های پایه برای سنجش آگاهی و نگرش (عوامل مستعدکننده)، میزان استفاده از منابع در دسترس و نیز مهارت‌هایی که دانش‌آموزان برای انجام فعالیت فیزیکی دارا هستند (قادرکننده) و تشویق‌ها و حمایت‌های مریبان مدارس و اولیای دانش‌آموزان و جامعه از فعالیت‌های فیزیکی (تقویت‌کننده) می‌باشد. سؤالات این پرسشنامه عبارت است از: الف- ۱۲ سؤال آگاهی سنجی در ۳ محور میزان فعالیت فیزیکی مورد نیاز برای سلامتی (چند ساعت در روز و یا چند بار در هفته)، عوارض بی‌تحرکی (مثل چاقی و افزایش وزن) و اثرات کوتاه مدت و درازمدت فعالیت فیزیکی ناکافی که به ازای هر پاسخ صحیح ۲ امتیاز، غلط صفر

آزمون و ۵۳/۳٪ گروه شاهد دارای تحصیلات راهنمایی بودند. همچنین اکثر پدران دارای شغل آزاد (۵۵٪ گروه آزمون ۴۶/۷٪ گروه شاهد) بودند. بیشترین میزان تحصیلات مادران در گروه آزمون (۶۱٪) و شاهد (۶۴/۷٪) نیز راهنمایی بود. ۸۷٪ مادران گروه آزمون و ۹۰/۷٪ مادران گروه شاهد خانه‌دار بودند. از آن جا که در این مطالعه تحصیلات و شغل پدر و مادر دارای اهمیت بسیار بوده در جدول ۱ این متغیرها به تفصیل آمده است.

در مرحله پیش آزمون (ابتدای مطالعه) بین متغیرهای یاد شده و نیز بین میزان آگاهی، نحوه نگرش، میزان مهارت‌های دانش آموزان، میزان استفاده آنان از منابع و امکانات موجود و همچنین حمایت اجتماعی نسبت به فعالیت فیزیکی دانش آموزان مورد مطالعه در دو گروه آزمون و شاهد تفاوت آماری معناداری مشاهده نشد. اما در مرحله پس آزمون بین دو گروه آزمون و شاهد به لحاظ تمام تعداد متغیرهای یاد شده تفاوت آماری معنادار دیده شد. بدین معنی که میزان آگاهی، مهارت و استفاده از منابع و امکانات موجود در دانش آموزان گروه شاهد ارتقا یافت و نحوه نگرش آن‌ها نسبت به فعالیت‌های فیزیکی مثبت‌تر شد. علاوه بر این حمایت‌های اجتماعی (والدین و معلمان) از دانش آموزان گروه شاهد در مورد انجام فعالیت‌های فیزیکی افزایش یافت. همچنین در مرحله پیش آزمون به لحاظ میزان فعالیت فیزیکی بین گروه آزمون و شاهد تفاوت آماری معناداری وجود نداشت؛ اما در مرحله پس آزمون میزان آن در گروه آزمون به صورت معناداری افزایش یافت (جدول شماره ۲).

محتوای برنامه آموزشی طراحی شده بر اساس الگوی پریسید شامل ۱ ساعت آموزش در هفته به مدت ۲ ماه (در مجموع ۸ ساعت آموزش) در زمینه اهمیت و مزایای فعالیت فیزیکی کافی و مناسب، مسایل و مشکلات ناشی از بی‌تحرکی و فعالیت فیزیکی ناکافی بود که با استفاده از روش‌های سخنرانی، بحث آزاد، تهیه و توزیع پمپلت و جزوه آموزشی، مسابقه مقاله‌نویسی و روزنامه دیواری، تدارک مسابقه ورزشی در مدرسه و دعوت از والدین دانش آموزان جهت تماشای مسابقات و تشویق فرزندانشان، اهدای جوايز و همچنین نمایش یک فیلم مرتبط انجام گرفت. این دانش آموزان به مدت ۲ ماه پیگیری شدند. بعد از گذشت ۲ ماه پرسشنامه مجدد در هر دو گروه برای سنجش میزان تأثیر آموزش‌ها، تکمیل شد. به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی، به گروه شاهد نیز بعد از اتمام مطالعه، آموزش‌های مربوط داده شد و جزوه‌های آموزشی در اختیار آنان قرار گرفت. پس از استخراج پرسشنامه‌ها برای مقایسه میانگین نمرات آگاهی، نگرش و مهارت نمونه‌ها در قبل و بعد از آموزش، از آزمون ۲ و همچنین از آزمون رگرسیون چند منظوره گام به گام برای بررسی عوامل مؤثر بر فعالیت فیزیکی در نرم‌افزارهای SPSS v.11.5 و STATA (0.8) استفاده شد. ضریب اطمینان مطالعه ۰/۹۵ تعیین گردید.

یافته‌ها

بر اساس نتایج، میانگین و انحراف معیار سن دانش آموزان 12 ± 1 سال و تعداد فرزندان خانواده آنان 2 ± 1 نفر بود. ۵۳/۷٪ پدران گروه

جدول ۱ - توزیع فراوانی میزان تحصیلات و شغل والدین دانشآموزان دختر مقطع راهنمایی شهر تنکابن در سال تحصیلی ۸۷-۸۸ در گروه آزمون و شاهد

		متغیرهای جمعیت‌شناسنامه	
گروه شاهد تعداد (درصد)	گروه آزمون تعداد (درصد)		
(۳/۲)۱۰	(۲)۶	بی‌سواد و ابتدایی	تحصیلات پدر
(۵۲/۳)۱۶۰	(۵۲/۷)۱۶۱	راهنمایی	
(۴۳/۳)۱۳۰	(۴۴/۲)۱۳۳	دپلم و بالاتر	
(۱۰/۷)۳۳	(۷)۲۱	بی‌سواد و ابتدایی	تحصیلات مادر
(۶۴/۷)۱۹۴	(۶۱)۸۴	راهنمایی	
(۲۴/۷)۷۴	(۲۱/۷)۹۵	دپلم و بالاتر	
(۲)۶	(۱/۳)۴	متوفی و بی‌کار	شغل پدر
(۱۲/۷)۳۸	(۱۲/۷)۳۸	کارگر	
(۳۸/۸)۱۱۶	(۳۱)۹۳	کارمند	
(۴۶/۷)۱۴۰	(۵۵)۱۶۵	آزاد	شغل مادر
(۹۰/۷)۲۷۲	(۸۷)۲۶۱	خانه‌دار	
(۹/۳)۲۸	(۱۲)۳۹	شاغل	

جدول ۲ - مقایسه میانگین نمرات گروه آزمون و شاهد به تفکیک متغیرهای مورد مطالعه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون

p-value	گروه شاهد میانگین و انحراف معیار	گروه آزمون میانگین و انحراف معیار	مراحل پژوهش	متغیرها
$p=0/72$	۲۸±۷/۳۹	۲۸/۴۲±۸/۰۷	پیش‌آزمون	آگاهی
$p<0/001$	۳۰/۰۵±۸/۷۴	۴۵/۱۸±۱۱/۷۵	پس‌آزمون	
$p<0/05$	۲/۰۵±۸/۰۲	۱۶/۷۶±۱۱/۷۷	تفاضل نمرات	
$p=0/22$	۴۶/۱۱±۵/۸۵	۴۷±۵/۹۷	پیش‌آزمون	نگرش
$p<0/001$	۴۶/۷۱±۵/۲۸	۵۱/۷۶±۶/۳۰	پس‌آزمون	
$p<0/05$	۰/۰۵±۰/۰۶	۴/۷۶±۷/۵۲	تفاضل نمرات	
$p=0/41$	۲۴/۲±۳/۰۱	۳۲/۵±۲/۴	پیش‌آزمون	مهارت‌ها
$p<0/001$	۲۴/۴۱±۳/۱۱	۳۹/۱±۱/۷۵	پس‌آزمون	
$p<0/05$	۲/۳۴±۰/۰۲	۷/۲۴±۱۱/۸	تفاضل نمرات	
$p=0/48$	۲۱/۲۴±۱۱/۲	۳۷/۰۴±۸/۳	پیش‌آزمون	منابع در دسترس
$p<0/001$	۲۱/۸۸±۱۱/۲	۴۱/۰۷±۱/۲	پس‌آزمون	
$p<0/05$	۲/۲۰±۰/۰۴	۴/۲۴±۱/۲	تفاضل نمرات	
$p=0/34$	۳۳/۴±۳/۴	۳۵/۲±۴/۴۱	پیش‌آزمون	حمایت اجتماعی
$p<0/001$	۳۳/۲۹±۳/۲۱	۴۱/۷±۵/۲	پس‌آزمون	
$p<0/05$	۲/۰۲±۰/۱۱	۸/۶±۵/۳	تفاضل نمرات	
$p=0/28$	۲۷/۱۳±۳/۶۰	۲۶/۵۲±۳/۹۵	پیش‌آزمون	میزان فعالیت فیزیکی
$p<0/001$	۲۷/۵۱±۳/۵۶	۲۸/۸۱±۴/۰۴	پس‌آزمون	
$p<0/05$	۲/۰۴±۰/۲۸	۲/۲۹±۳/۶۸	تفاضل نمرات	

ارتباط آماری مستقیم و معناداری بین افزایش آگاهی و میزان فعالیت فیزیکی وجود دارد (۹). Yates و همکاران به منظور بهبود مدیریت درد بیماران سلطانی مطابق با الگوی پریسید، مداخله آموزشی انجام دادند. بیماران گروه آزمون تفاوت معناداری در آگاهی و نگرش نسبت به درد و کنترل درک شده درد، نسبت به گروه شاهد پس از مداخله آموزشی نشان دادند (۱۰). همچنین در مطالعه دیگری، کاربرد این الگو به منظور کاهش میزان اضطراب، نشان داد که پس از مداخله آموزشی، میانگین آگاهی، نگرش، مهارت‌های انجام آرام سازی، عوامل تقویت‌کننده و قادرکننده و پارهای متغیرهای دیگر افزایش معناداری یافته است (۱۱).

چنان که ملاحظه می‌شود، یافته‌های این پژوهش با سایر مطالعاتی که در آن‌ها از الگوی پریسید برای طراحی برنامه آموزشی استفاده شده است همخوانی دارد.

به طور کلی بر اساس نتایج پژوهش حاضر طراحی و اجرای مداخله آموزشی به منظور افزایش حرک و اصلاح الگوهای غلط و نادرست در زمینه فعالیت فیزیکی در مورد نوجوانان دختر بر اساس الگوی پریسید مفید است.

قابل ذکر است که در این پژوهش در آنالیز داده‌ها همبستگی طبیعی بین گروه‌های دانشآموزان لحاظ نشده و واریانس کم برآورد شده و صرفاً آنالیز ساده صورت گرفته است.

با توجه به نتایج مطالعه حاضر، پیشنهادهای عملی زیر توصیه می‌شود:

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه نشان داد که طراحی و اجرای برنامه آموزشی مطابق با الگوی پریسید، می‌تواند تفاوت معناداری در میزان آگاهی، نگرش، عوامل قادرکننده و تقویت‌کننده دانشآموزان گروه آزمون در زمینه فعالیت فیزیکی به وجود آورد. در مطالعه حاضر بعد از مداخله آموزشی، نمره آگاهی گروه آزمون نسبت به گروه شاهد افزایش یافت. همچنین گروه آزمون نگرش مثبت‌تری نسبت به گروه شاهد کسب کرد (عوامل مستعدکننده). مهارت‌های تشکیل تیم و میزان استفاده از منابع در دسترس برای فعالیت فیزیکی در گروه آزمون نسبت به گروه شاهد پس از اجرای مداخله آموزشی نیز بهبود یافت (قادرکننده). در میزان حمایت و تشویق معلمان و والدین گروه آزمون در مقایسه با گروه شاهد نیز افزایش معناداری ملاحظه گردید (تقویت‌کننده). علاوه بر این میزان فعالیت فیزیکی گروه آزمون نسبت به گروه شاهد، پس از اجرای مداخله افزایش یافت. بنابراین با توجه به نتایج بیان شده مشخص می‌گردد که برنامه آموزشی پریسید مؤثر بوده است. در یک مطالعه نیمه تجربی، اثرات یک دوره آموزش در مورد ایدز بر اساس الگوی پریسید را بر دانش و نگرش دانشآموزان بررسی کردند، نتیجه نشان داد که برنامه آموزشی مذکور سبب ارتقای دانش و اصلاح نگرش دانشآموزان مورد مطالعه شده است (۸) که با نتایج مطالعه اخیر همخوانی دارد. در مطالعه‌ای که در ایالت نیوجرسی در سال ۲۰۰۱ درباره ارتباط آگاهی و میزان فعالیت فیزیکی انجام گرفت، مشخص گردید که

جزوه‌های آموزشی (عوامل تقویتکننده و مستعدکننده).

* تشویق و برنامه‌ریزی برای انجام فعالیت‌ها باید از زمان کودکی و در مهدکودکها آغاز شود تا ورزش و فعالیت فیزیکی به عنوان جزیی از سبک زندگی سالم (Lifestyle) در آنان شکل گیرد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله نویسنده‌گان سپاس و قدردانی خود را به حضور کلیه کسانی که به هر نحو در اجرای این مطالعه همکاری و مساعدت کرده‌اند ابراز و از خداوند متعال توفيق روزافزون برای همه آنان خواهانیم.

* طراحی و اجرای مداخله آموزشی بر اساس الگوی پریسید برای آموزش به والدین و بالا بردن سطح آگاهی آنان در کنار افزایش آگاهی دانش‌آموزان، در جهت تغییر دیدگاه آنان در خصوص فعالیت فیزیکی دختران (عامل مستعدکننده).

* معلمان ورزش جهت تغییر نگرش دانش‌آموزان و افزایش آگاهی و عملکرد بهتر شاگردان، باید حرکات ورزشی‌ای را آموزش دهند که شاگردان در منزل هم قادر به انجام آن باشند و نیاز به تجهیزات و وسایل گران قیمت نداشته باشند (عامل قادرکننده).

* ترتیب دادن مسابقات دو همگانی و پیاده‌روی جمعی با خانواده و پخش پمفات و

منابع

- 1 - Healthy People 2010, U.S. Department of Health and Human Services. Available at: <http://www.hhs.gov>. Accessed Jun 8, 2000
- 2 - Physical Inactivity and Cardio Vascular Diseases, New York State Department of Health. Available at: <http://www.health.state.ny.us/consumer.htm>
- 3 - Noncommunicable Disease Prevention and Health Promotion. Available at: <http://www.who.int/hpr/about.ncds.shtml>. Accessed Oct 4, 2003.
- 4 - World Health Organization, Sedentary lifestyle: a global public health problem, 2002. Available at: <http://www.emro.who.int/whd2002/Readings-Section3.htm>
- 5 - Jalili Z. [Control of anemia in once fives with using precede model in Kerman city]. Ph.D Dissertation, Tarbiat Modares University, 2000. (Persian)
- 6 - Green LW, Kreuter MW. Health promotion planning: An educational and environmental approach. 2nd edition. Palo Alto: Mayfield Publishing Co; 1991. P. 478-507.
- 7 - Hislop TG, Deschamps M, Teh C, Jackson C, Tu SP, Yasui Y, Schwartz SM, Kuniyuki A, Taylor V. Facilitators and barriers to cervical cancer screening among Chinese Canadian women. Can J Public Health. 2003 Jan-Feb; 94(1): 68-73.
- 8 - Alteneder RR, Price JH, Telljohann SK, Didion J, Locher A. Using the PRECEDE model to determine junior high school students' knowledge, attitudes, and beliefs about AIDS. J Sch Health. 1992 Dec;62(10):464-70.
- 9 - Kimm SY, Glynn NW, Kriska AM, Barton BA, Kronsberg SS, Daniels SR, Crawford PB, Sabry ZI, Liu K. Decline in physical activity in black girls and white girls during adolescence. N Engl J Med. 2002 Sep 5; 347(10): 709-15.
- 10 - Yates P, Edwards H, Nash R, Aranda S, Purdie D, Najman J, Skerman H, Walsh A. A randomized controlled trial of a nurse-administered educational intervention for improving cancer pain management in ambulatory settings. Patient Educ Couns. 2004 May; 53(2): 227-37.
- 11 - Lesan Sh. [Combined of educational theories in precede model and applying this model in reducing anxiety of Fireman's in Tehran]. Ph.D Dissertation, Tarbiat Modares University, 2003. (Persian)

Planning and Evaluation of an Educational Program Based on PRECEDE Model to Improve Physical Activity in Female Students

Estebsari* F (MSc.) - Shojaeizadeh** D (Ph.D) - Mostafaei*** D (MSc.) - Farahbakhsh**** M (Ph.D).

Abstract

Received: Sep. 2009
Accepted: Feb. 2010

Background & Objective: Physical activity is one of the main components of lifestyle. Lack of physical activity along with unhealthy eating result in chronic diseases such as heart diseases, diabetes, and osteoporosis. This study aimed to design an educational program for improving physical activity in secondary school female students in Tonkabon in 2008.

Methods & Materials: This study was an educational intervention in which 600 students enrolled in the study. The participants were allocated randomly in the intervention (n=300) and control (n=300) groups. Data were gathered using "International Physical Activity Questionnaire" and a standardized questionnaire -according to PRECEDE model- at baseline. The program was planned according to the PRECEDE model and was implemented in the intervention group students. Data were gathered two months after the intervention in both groups. Data were analyzed using Chi-Square, t-test, variance and regression analysis tests in the SPSS and STATA.

Results: Following the educational intervention, the mean scores of the predisposing factors (knowledge and attitude), enabling factors, and reinforcing factors as well as the behavior were significantly increased in the intervention group compared to the control group ($P<0.001$).

Conclusion: The findings showed that this structured program is useful in improving physical activity in female students.

Corresponding author:
Estebsari F
e-mail:
fa_estebsari@yahoo.com

Key words: program evaluation, physical activity, behavior

* MSc., Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

** Professor, Dept. of Health Education and Promotion, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

*** MSc., Nursing Management, Shohadey Tajrish Hospital, Tehran, Iran

**** Assistant Professor, International Campus, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran